

Sygn. akt IIW 328/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – sędzia Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP w G. - -----

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2023 roku na rozprawie sprawy

J. D.

syna J. i L. zd. C.

ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

W dniu 6 sierpnia 2022 roku około godz. 20:50 w G. przy ul. (...) prowadząc samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) doprowadził do niszczenia trawnika stanowiącego teren przeznaczony do użytku publicznego w ten sposób, że zaparkował na nim w/w pojazd,

tj. o czyn z art. 144§1 kw

1. Obwinionego **J. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 144§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych.
2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami postępowania w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt IIW 328/22

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 sierpnia 2022 roku około godz. 20:50 J. D. prowadząc samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) doprowadził do niszczenia trawnika stanowiącego teren przeznaczony do użytku publicznego w ten sposób, że zaparkował na nim w/w pojazd, w G. przy ul. (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień J. D. (k.30v), zdjęcia (k.4).

Obwiniony nie przyznał się do winy, choć potwierdził, że w dniu zdarzenia zaparkował pojazdem w określony sposób, nie mniej utrzymywał, że nie dopuścił się zarzucanego mu wykroczenia albowiem przedmiotowy teren należy do wspólnoty mieszkaniowej, której jest członkiem, wobec czego jest to teren prywatny i mógł tam parkować w dowolny sposób (k. 30v).

Zgodnie z art. 144 § 1 kw, odpowiedzialność ponosi ten, kto na terenach przeznaczonych do użytku publicznego niszczy lub uszkadza roślinność lub też dopuszcza do niszczenia roślinności przez zwierzęta znajdujące się pod jego nadzorem albo na terenach przeznaczonych do użytku publicznego depcze trawnik lub zieleniec w miejscach innych niż wyznaczone dla celów rekreacji przez właściwego zarządcę terenu.

Miejszem popełnienia wykroczenia z art. 144 § 1 kw jest teren przeznaczony do użytku publicznego, jakim jest teren zieleni, w tym m.in. trawniki i pasy zieleni. Chodzi więc o taki teren, który jest dostępny wszystkim. Jedną z czynności wykonawczych czynu zabronionego przez cytowany przepis polega na niszczeniu lub uszkadzaniu roślinności, co sprowadza się do fizycznego unicestwienia roślin lub do naruszenia fizycznej całości rośliny.

Z wyjaśnień obwinionego, jak i z materiału poglądowego w postaci zdjęcia (k. 4) jednoznacznie wynika, że obwiniony zaparkował pojazd na wyraźnie wyodrębnionym pasie zieleni - trawniku, doprowadzając do niszczenia trawnika. Bez znaczenia przy tym pozostaje fakt, że teren ten należy do wspólnoty mieszkaniowej, w sytuacji, gdy jest to teren przeznaczony do użytku publicznego, dostępny wszystkim.

Mając powyższe na uwadze, w tym wyjaśnienia J. D., iż świadomie i celowo zaparkował on swoim pojazdem w określony sposób – wina i sprawstwo obwinionego w zakresie zarzuconego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze treść art. 33§1 - §4 kw.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, iż obwiniony, aby zaparkować pojazd, nie musiał wjeżdżać samochodem na pas zieleni - a co wprost wynika z wyjaśnień J. D.. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że zachowanie obwinionego nie było jednostkowe, do czego także się przyznał. Obwiniony swoją postawą dał dowód lekceważenia podstawowych norm społecznych i zasad współżycia społecznego.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd uwzględnił stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, warunki osobiste, majątkowe sprawcy. W świetle powyższego Sąd uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, skazał go na karę grzywny w wysokości 200 złotych.

W ocenie Sądu orzeczonej sprawcy kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełni jednocześnie cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

O kosztach orzeczono o zgodnie z art. 119§1 kpw.